

FARLIG UNGDOM

Egon
IB MOSSIN

Alice
BIRGITTE BRUUN

Karl
PER LAUESGAARD

Alfred
OLE WISBORG

Tove
KIRSTEN WERNER

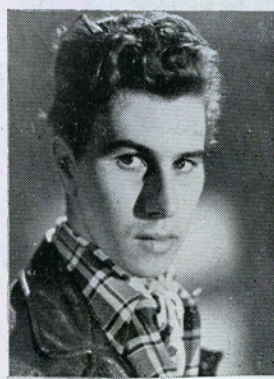
Ejnar
KLAUS NIELSEN

John
THOMAS RASCH

Ruth
ANNI STANGERUP

Leif
ANDERS TAASTI

A/S FILMSATELIERET ASA
KONGENS LYNGBY

præsenterer

FARLIG UNGDOM

Manuskript og drejebog:
JOHANNES ALLEN

Musik:
SVEN GYLDMARK

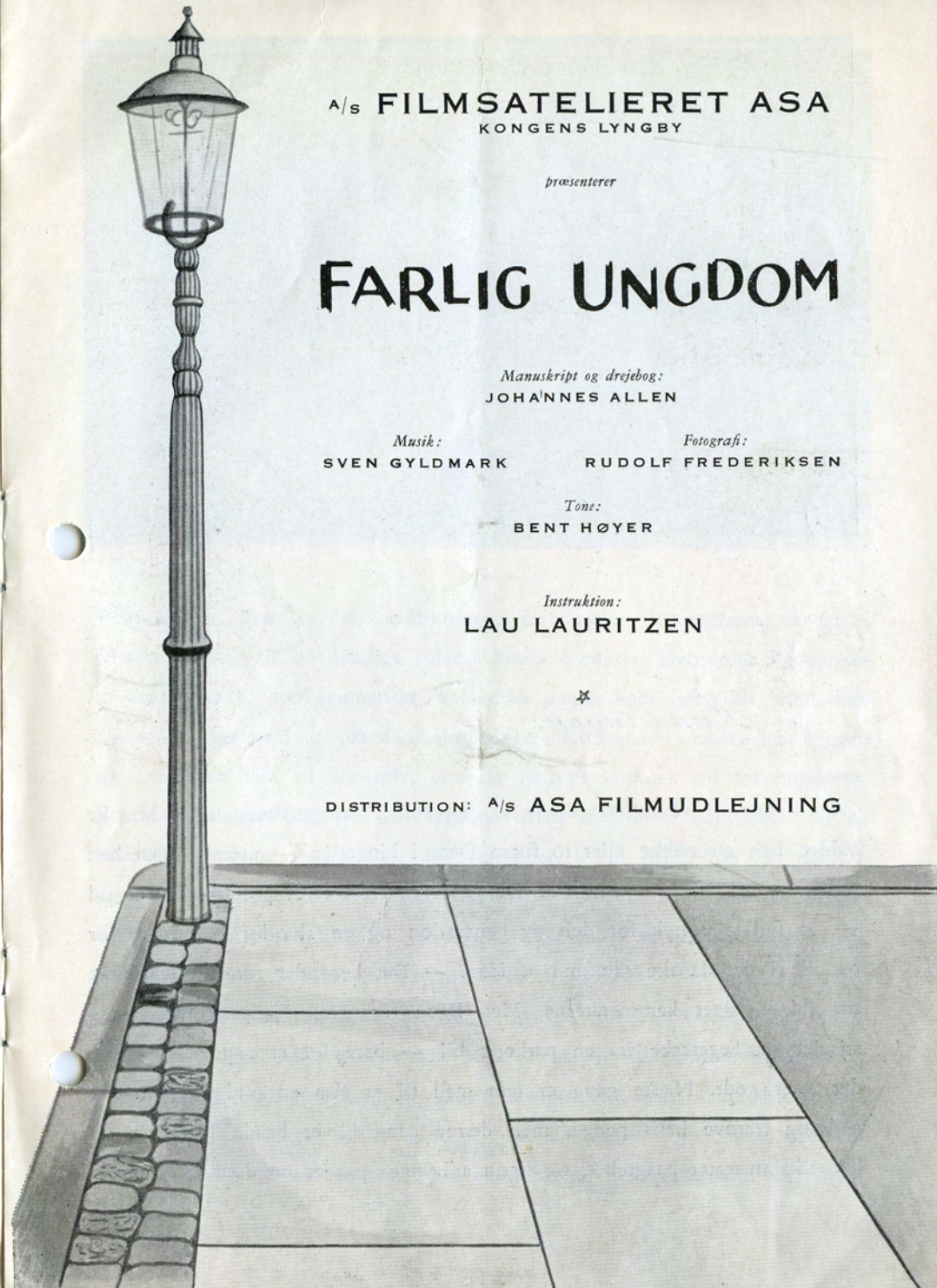
Fotografi:
RUDOLF FREDERIKSEN

Tone:
BENT HØYER

Instruktion:
LAU LAURITZEN

✱

DISTRIBUTION: A/S ASA FILMUDLEJNING

Handlingen.

Hovedfiguren i »Farlig ungdom« er den kun 17-aarige dreng, *Egon*. Maaske sidder han en række eller to foran Dem i biografen — maaske staar han lænet op ad en lygtepæl, naar De gaar ud. Han er et produkt af vor tid — et farligt udtryk for den ny generation og en alvorlig hovedpine for os alle i det danske samfund af idag. — Det begynder som en leg. »Du tør ikke«, siger kammeraterne. Men Egon tør. Han hjælper med at faa stjaalet en lægetaske fra en parkeret bil — bare for at »spille flot«, og det gaar godt. Næste gang er han med til at slaa en fuld slagtermester ned og frarøve hans penge, [men denne gang bliver baade han selv og hans kammerater paagrebet, og Egon anbringes paa et ungdomshjem under

Børneværnet. Igen er det paavirkningen fra daarlige kammerater, der giver forøget næring til de daarlige sider i Egons karakter. Han føler sig svigtet af sin veninde, den sympatiske *Ruth*, der mener ham det godt, men ikke har magt over ham, og da hans slægtninge i København vender ham ryggen og overlader ham til sig selv, efter at han er kommet ud fra ungdomshjemmet, ændres han fra den legende dreng i filmens begyndelse til en bevidst, haard og trodsig ung lovovertræder, hvem ingen har vist pardon, og som selv ikke længere giver pardon. Nu er det ham, der organiserer det »helt rigtige« indbrud i kødbyen, men hans nuværende pige, *Tove*, gaar i jalousi til politiet. Under indbrudet i kødbyen bliver hele den unge forbryderbande fanget. Egon skal denne gang i et rigtigt fængsel, og filmen giver ikke meget haab om, at han nogensinde vil kunne rette sig igen.

Omkring Egon grupperer sig en række af storbyens asociale individer: *Manchester*, der har gjort narkotika til sit speciale, hans pige, *Alice*, der ikke brillerer ved sine aandsevner, men snarere ved sin trofasthed, den unge

lægesøn, *John*, som ikke lader noget tilbage at ønske i retning af forbrydermentalitet, men kommer fra et milieu, der yder ham bedre beskyttelse end de andre, og de øvrige haardkogte medlemmer af den unge bande: den afstumpede *Karl* og den vege *Einar*, som faar en mulighed for at rette sig, fordi han lader et sværdhug gaa gennem sin tilværelse og bryder med alle sine tidligere forbindelser, samtidig med at samfundet giver ham en fair chance.

Er det en pessimistisk film? Baade ja og nej. Et efterkrigstidsproblem bliver sat under debat, og hvis blot nogle faa procent af biografgængerne faar et indtryk af, i hvor høj grad vi alle er medansvarlige for den afsporede ungdom, som idag fylder vore fængsler og ungdomshjem, er den ikke vist forgæves.

